

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

відносин. Усе це стало передумовою становлення права, держави як особливої організації влади. Публічне право виникає одночасно з виникненням держави. О.Ф. Скакун, розглядаючи державу, вказує на те, що на даний момент неможливо сформулювати загальне розуміння держави, оскільки кожному етапу її розвитку притаманні особливі ознаки та риси [5, с.117], але в той же час окреслює коло універсальних елементів, що є характерними для держави всіх історичних епох.

Виходячи з такого положення, держава представляє собою не просто особливу організацію публічної влади, а й таку організацію, яка виступає механізмом досягнення інтересів панівних класів чи соціальних груп через апарат управління та примусу [5, с.117].

Разом з державою виникає ще один соціальний феномен – право.

Передумовою виникнення права було порушення соціальної однорідності суспільства та ускладнення соціальних відносин, що розвивалися.

Таким чином, право є унікальним і багатовимірним, складним і багатогранним, суспільно необхідним і багатозначним феноменом, в якому тісно переплітаються духовні, культурні й етичні засади, внутрішньодержавні та міжнародні, цивілізаційні й загальнолюдські аспекти, наукова істина та цінності добра і справедливості, досягнення правової теорії та практичний юридичний досвід, правові ідеали, інституційно-нормативні утворення і правові відносини.

Список використаних джерел:

1. Кириченко В. М., Куракін О. М. Теорія держави і права: модульний курс: навч. посіб. Київ, 2010. 264 с.
2. Басін К. В. Кримінально-процесуальна відповідальність як різновид процесуальної (теоретико-правові аспекти). *Держава і право: зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки*. Вип. 19. 2003. С. 93–97.
3. Кутафін О. Е. Предмет конституционного права. Москва, 2001. 448 с.
4. Юридична відповідальність: проблеми виключення та звільнення: монографія / Колектив авторів. Відп. ред. Ю. В. Баулін. Донецьк, 2013. 424 с.
5. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. / Пер. з рос. Харків, 2001. 656 с.

УДК 340.342.

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ОСМИСЛЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ПРАВОВА СИСТЕМА»

Малишко Д.В.,

студентка 4 курсу

Науковий керівник – **ТЕРЕЩУК М.М.,**

кандидат юридичних наук

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Висвітлення сутності і ролі права в житті потребує колосального підходу до правових явищ у всій їх різнобарвності і взаємодії, а також врахування специфіки по відношенню до людини, держави, суспільства. Разом з багатьма правовими явищами в науці було обґрунтовано і санкціоновано поняття “правова система”.

Під правовою системою розуміють складне сумарне багатопланове поняття, через яке прямо відображається зв'язок права з усією структурою суспільства і держави. Правові явища й процеси в кожній державі можуть перебувати в багатозначних станах, однак при цьому зберігати в специфічній формі відносини правової спільності, цілісності, комплексності, що й дозволяє говорити про правову систему.

Правова система - це обумовлений об'єктивними закономірностями розвитку суспільства цілісний комплекс взаємозалежних і погоджених явищ і процесів, які постійно відтворюються й використовуються людьми і їх організаціями (у тому числі державою) як суб'єктами права для досягнення приватних і публічних цілей, забезпечення правопорядку.

Комплекс спеціальних правових засобів складає механізм правового регулювання, що забезпечує результативний правовий вплив на суспільні відносини. Конституція має фундаментальне значення для всієї правової системи завдяки сукупності основоположних норм.

Алексеев С.С. запропонував виділити такі елементи правової системи:

- власне об'єктивне (позитивне) право як сукупність загальнообов'язкових норм, виражених у законі, інших формах позитивного права;
- правову ідеологію - активну сторону правосвідомості;
- юридичну практику - правову діяльність [1, с. 57].

В.П. Сінюков, стверджує що правова система це соціальна організація, яка включає також основні компоненти національної правової культури [2, с.246].

Таким чином, правова система – це сукупність внутрішньо узгоджених, взаємопов'язаних, соціально-однорідних юридичних засобів, за допомогою яких держава здійснює необхідний нормативно-організуючий вплив на суспільні відносини (регулювання, охорона, захист).

Як складне правове явище, правова система містить у собі головні конструктивні і похідні компоненти, за допомогою яких досягаються кінцеві цілі правового регулювання. Ці компоненти структуруються в її підсистеми, що розкривають динаміку правової системи в цілому.

Для того, щоб правильно визначити структуру правової системи, необхідно визначити критерії відбору її елементів. Основними вимогами в даному випадку будуть їх внутрішня впорядкованість (організаційний критерій); правове спрямування діяльності (правовий критерій), який повинен бути виражений нормативно у відповідних законодавчих актах, положеннях, що відображають

мету створення правової системи, сферу діяльності, характер її основних завдань та функцій, особливості їх реалізації; специфічні принципи організації і діяльності (програмний критерій), тощо.

I.В. Петеліна виділяє такі елементи правової системи:

- право (система норм);
- законодавство (як форма виразу норм);
- правові установи, що здійснюють правову політику держави;
- судова та інша юридична практика;
- механізм правового регулювання;
- правореалізаційний процес (акти застосування норм права й тлумачення норм права);
- права, свободи та обов'язки громадян (суб'єктивне право);
- система правовідносин;
- законність та правопорядок;
- правова ідеологія (правосвідомість, юридичні доктрини, правова культура);
- суб'єкти права (індивідуальні та колективні);
- систематизуючі зв'язки;
- інші правові явища (юридична відповідальність, правовий статус тощо), що утворюють "інфраструктуру" правової системи [3, с. 28].

Такий підхід претендує на гранично повне окреслення обсягу поняття й характеризує правову систему як складне утворення в єдності всіх його можливих складових частин, але разом з тим з певною надмірністю кількості складових елементів. Проте, за визначенням, до правової системи не можуть належати всі можливі правові явища, оскільки це суперечить основній її функції стосовно навколишнього середовища-спрощення складності правової реальності та й самому способу конструювання системи як певної ідеальної моделі цієї реальності. Кожен із самостійних елементів правової системи суспільства має власну структуру, свої принципи організації і діяльності.

Отже, усі елементи правової системи тісно пов'язані один з одним, є взаємозалежними, втім мають і відносну самостійність. Усі вони виконують загальні і специфічні функції у правовій системі, характеризуються єдністю й розходженнями, сприяють ефективності дії всього розглянутого утворення.

Список використаних джерел:

1. Алексеев С.С. Теория права. М., Издательство БЕК. 1994. 57 с.
2. Российская правовая система. Введение в общую теорию / В.Н. Синюков / 2-е изд. доп. М., Норма. 2010. 672 с.